

יום העצמאות שלי / שמעון אגסי

"תחפש בגוגל 84 מ' מעל-פני הים", אמרתי לאריק.
"זה רעיון", אמר אריק ותקתק. חיכינו מספר שניות והעפנו עין בתשובה.
"גוגל לא נותן שום דבר", אמר אריק.
השמש קופחת. ארבעתנו יושבים במכונית ממוזגת האוויר, אריק לידי במושב שעל-יד הנהג, המחשב הנישא על ברכיו, והנשים במושב האחורי.
המכונית חוסה בצל העץ הגדול, המנוע פועל, מזין את כניסת ה-12 וולט של מצת הסיגריות.
לכניסה מחובר הממיר האוניברסאלי, המזין בחשמל את המחשב הנישא, בתוכו תקוע המודם הסלולארי, דרכו אנחנו מחוברים לאינטרנט, ומתקשרים למאגר המידע הכי גדול שאפשר, עם מנוע החיפוש הטוב בעולם.
"תנסה גדוד נהגי הפרדות", זורקת מירי מאחור.
"הליגה למניעת השמצה הוא ארגון הבת של ארגון בני-ברית בו נתקלנו בחיפוש הקודם", מציינת רבקה, "אבל לאן זה מוביל אותנו?", ממשיכה.
"תגידו, איזה יישוב הקים גדוד נהגי הפרדות לזכר טרומפלדור?", שאלתי.
"לשם אנחנו צריכים להגיע!", קובעת מירי.
"אבל הם הקימו מלא יישובים!", אומרת רבקה.
"תל-יוסף!", אומר אריק.
"לשם!!!", אמרתי ותקתקתי את השם למכשיר ה-GPS.
"מתכנן מסלול מחדש", ציין הקול הגברי ביובש מתוך המכשיר.
התחלתי ליסוע, וחשבתי לעצמי שאולי בכל זאת יש לנו סיכוי לזכות במקום הראשון במשחק "מחפשים את המטמון" של יום העצמאות ה-60.